

6. Zarzut szósty dotyczący braku lub błędnego wskazania cel

- w związku z tym podniesione zostało, że zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z prawem z powodu naruszenia art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ponieważ rozporządzenie wykonawcze powinno wskazywać szacowaną kwotę ewentualnych przyszłych cel. Komisja określiła w sposób arbitralny maksymalny margines dumpingu dla wszystkich produktów wyciskanych, przyjmując jako odniesienie błędną ocenę przeprowadzoną jedynie wobec kształtowników o pełnym przekroju, nie biorąc pod uwagę akt postępowania i decydując bez powodu o rozszerzeniu marginesu dumpingu oszacowanego dla jednej z czterech kategorii produktów wyciskanych na pozostałe trzy kategorie.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2020 r. – Egis Bâtiments International i InCA / Parlament

(Sprawa T-610/20)

(2020/C 390/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Egis Bâtiments International (Montreuil, Francja) i InCA – Ingénieurs Conseils Associés Sàrl (Niederanven, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci A. Rodesch i R. Jazbinsek)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- dopuszczenie skargi;
- uznanie zasadności trzech zarzutów skargi;
- w związku z tym, stwierdzenie, że Parlament Europejski nie mógł składać następujących oświadczeń dla prasy, które miały ukazać się drukiem, nie naruszając przy tym art. 8 podpisanej przez strony umowy z dnia 9 kwietnia 2019 r., czy naruszenia obowiązku działania w dobrej wierze przy wykonywaniu umowy:

[poufne] ⁽¹⁾

- stwierdzenie, że oświadczenia te, których treść powtórzono w opublikowanych w prasie artykułach, stanowią naruszenie klauzuli poufności zawartej w art. 8 podpisanej przez strony umowy z dnia 9 kwietnia 2019 r.; albo że te oświadczenia dla prasy stanowią naruszenie wykonania w dobrej wierze tej umowy na podstawie art. 1134 luksemburskiego kodeksu cywilnego;
- w związku z tym, zasądzenie tytułem głównym od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Parlament Europejski, kwoty 100 000 EUR ustalonego odszkodowania umownego, albo, tytułem ewentualnym, innej kwoty ustalonej ex aequo et bono, stanowiącej rekompensatę za szkodę poniesioną w następstwie wskazanych publikacji, a w szczególności naruszenia prawa do wizerunku obu skarżących, która to kwota powinna zostać wypłacona solidarnie spółce (société par actions simplifiée) EGIS Bâtiment International SAS i spółce z ograniczoną odpowiedzialnością INCA Ingénieurs Conseils Associés SARL, czyli skarżącym działającym w charakterze członków konsorcjum EGIS Bâtiment International – Inca Ingénieurs Conseils Associés, reprezentowanego przez obu skarżących, wraz z odsetkami umownymi, lub też obowiązującymi odsetkami ustawowymi od dnia 27 czerwca 2019 r., czyli dnia publikacji artykułów, lub od dnia 16 lipca 2019 r., czyli dnia pierwszego wezwania, lub też od dnia wniesienia skargi w niniejszej sprawie;
- z uwagi na odmowę uznania przez Parlament Europejski pomyłki, skarżący musieli wystąpić ze skargą sądową i być reprezentowani przez adwokata;

- w świetle aktualnego orzecznictwa luksemburskiego podmiot prawa ma prawo do zwrotu kosztów honorariów adwokackich na podstawie prawa do pełnego naprawienia poniesionej szkody;
- Luksemburski Cour d'appel (trybunał apelacyjny) uznał, że „niewzruszalną zasadą prawa jest to, że szkoda wynikająca z zawinionego działania, bez względu na jego charakter, musi zostać naprawiona przez sprawcę tego zawinionego działania, zaś szkoda musi zostać naprawiona w całości. Koszty obrony stanowią zaś w oczywisty sposób szkodę podlegającą naprawieniu i odszkodowanie dla poszkodowanego nie będzie pełne, jeżeli się od niej odejmię koszty obrony lub jeżeli podmiot prawa musi ponieść koszty, by dochodzić swoich praw. Prawo do pełnego naprawienia szkody uzasadnia zwrot kosztów obrony, w tym honorariów adwokackich” (Cour d'appel, dnia 4 stycznia 2012 r., Pas.35, s. 848);
- Luksemburski Cour de cassation (trybunał kasacyjny) zawarł ponadto w wyroku z dnia 9 lutego 2012 r. zasadę kumulacji odszkodowania proceduralnego, u którego podstaw leży odpowiedzialność za niezawinione działanie, oraz zwrotu w całości honorariów adwokackich z tytułu odszkodowania za czyn zawiniony (Cour de cassation, dnia 9 lutego 2012 r., nr 5/12 J.T.L. 2012, s. 54);
- zatem na podstawie prawa do pełnego naprawienia szkody, zasądzenie od Unii Europejskiej kwoty 5 000 EUR tytułem honorariów adwokackich na rzecz konsorcjum EGIS Bâtiment International – Inca Ingénieurs Conseils Associés, złożonego ze skarżących, wraz z obowiązującymi odsetkami umownymi, lub odsetkami ustawowymi od dnia 27 czerwca 2019 r., czyli dnia publikacji artykułów, albo od dnia 16 lipca 2019 r., czyli dnia pierwszego wezwania, lub też od dnia wniesienia skargi w niniejszej sprawie;
- pozostawienie skarżącym prawa zgłoszenia wszelkich innych praw, należności, zarzutów i roszczeń;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 134 § 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący zastosowania art. 8 ugody z dnia 9 kwietnia 2019 r. w związku z art. 2044 luksemburskiego kodeksu cywilnego, ze względu na to, że Parlament Europejski składał w prasie oświadczenia, naruszające zasadę poufności, która została uzgodniona przez strony w ugodzie dotyczącej rozwiązania łączącej je umowy.
2. Zarzut drugi, dotyczący zastosowania ugody z dnia 9 kwietnia 2019 r. w związku z art. 1134 luksemburskiego kodeksu cywilnego, ze względu na to, że składane przez Parlament oświadczenia dla prasy naruszały obowiązek działania w dobrej wierze, właściwy dla wykonania wszelkich umów. Parlament wypowiadał się w prasie na temat niekompetencji skarżących przy wykonywaniu zadań koordynatora-pilota przy monitorowaniu prac budowlanych oraz ponownym podjęciu i finalizacji badań dotyczących projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera (KAD) Parlamentu w Luksemburgu, obciążając ich winą za nadmierne koszty i opóźnienia budowy KAD. Skarżący uważają, że to zachowanie było zawinione w sytuacji gdy, po pierwsze, te uchybienia były kwestionowane, a po drugie, otrzymano odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego rozwiązania umowy.
3. Zarzut trzeci, dotyczący art. 134 § 1 regulaminu postępowania, ze względu na to, że strona przegrywająca sprawę zostaje obciążona kosztami postępowania. Zwrotu poniesionych kosztów pomocy prawnej dochodzi się także w ramach prawa do pełnego naprawienia poniesionej szkody.

(¹) Niejawne dane poufne.